

Maisted (FP):

Vil ministeren endnu en gang bekræfte, at der ikke er tale om obstruktion fra dansk erhvervsliv, da der jo er tale om et samarbejde mellem DONG og Industrirådet? Jeg minder ministeren om, at på et møde i Industrirådet tog ministeren skarpt afstand fra direktør Gerhard Jensens udtalelser.

Energiministeren (Poul Nielson):

Jeg må dybt complimentere det sidste indlæg for at indeholde i sjælden grad et element af sandhed. Det hele var ikke rigtigt, for jeg tog ikke afstand fra noget. Jeg har foranlediget af debatten fundet anledning til at tilkendegive, at der faktisk ikke har været tale om nogen obstruktion som sådan. Det gentog jeg også her – jeg håber ikke, at jeg skal gøre det alt for ofte.

Der har i og for sig været noget kludder omkring organisation og betaling af udgifterne ved et naturgassekretariat. Forholdsvis kort tid efter, at jeg blev minister, forsøgte jeg at skære igennem ved at sige, at det var en naturlig ting for det offentlige selv at påtage sig at sikre kontakten mellem udbydere og erhvervslivet, og det er det, der nu vil blive gennemført.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 283

16) Til *ministeren for skatter og afgifter* af:

Waldorff (VS):

»Er de praktiske vanskeligheder med at kontrollere fradrag i forbindelse med forsørgelseskontrakter væsentlig større end andre skattekontrolspørgsmål som f.eks. fradrag for kørsel og repræsentation, anvendelse af tomme aktieselskaber, skattemæssigt forbundne selskaber m. v.«

Skriftlig begrundelse

I svaret på spørgsmål nr. 172 til mig fastholder skatteministeren sin meget upræcise og indtil videre udokumenterede udtalelse om de praktiske problemer med at kontrollere de indholdsmæssige og formelle krav til indvandrernes forsørgelseskontrakter.

Dette sker på trods af, at skatteministeren i samme svar bekræfter min fremstilling af

de præcise krav, der stilles, for at skattemyndighederne kan godkende fradragene.

Sagen er jo, at det påhviler skatteyderen at fremlægge dokumentation for, at kravene er opfyldt. For skattemyndighederne bliver der kun tale om et vist administrativt arbejde.

I betragtning af det kæmpemæssige bureaukrati, som det har været nødvendigt at bygge op for at holde styr på de utallige skatteunddragelsesmuligheder i lovgivningen, kan de administrative problemer med forsørgelseskontrakterne næppe siges at være et argument for at ville dem til livs, sådan som regeringen har truet med.

Waldorff (VS):

Spørgsmålet om indvandrernes forsørgelseskontrakter har efterhånden været rejst i flere omgange i folketinget. Ved den forespørgsel om indvandrernes forhold, som VS har stillet i efteråret, kunne vi dokumentere, at der ikke eksisterede nogen som helst baggrund for den mistænkeliggørelse og de beskyldninger om misbrug af indvandrernes forsørgelseskontrakter, som var fremført fra borgerlig side. Det fik desværre ikke regeringen til – i hvert fald ikke offentligt – at opgive de planer, som man havde annonceret i åbningstalen om, at man ville afskaffe forsørgelseskontrakterne eller gribe ind i forsørgelseskontrakterne.

Det, vi har set, efter at man har måttet opgive påstanden om misbrug, er forsøg på at bruge andre argumenter for at komme forsørgelseskontrakterne til livs. Det drejer sig om to ting, nemlig en påstand om, at det er vanskeligt, måske umuligt, at kontrollere forsørgelseskontrakterne og en påstand om et uhyre stort administrativt besvær med forsørgelseskontrakterne.

I de svar, som skatteministeren har givet dels til skatte- og afgiftsudvalget, dels til mig, mener jeg stadig væk at skatteministeren ligger under for den hetz, som højrepartierne har forsøgt at køre imod forsørgelseskontrakterne, ved at skatteministeren i meget generelle vendinger og uden en underbyggende dokumentation fastholder de to påstande, som jeg taler om her.

Jeg mener efterhånden, at det må være veldokumenteret, at der ikke kan rejses nogen tvivl om det retlige grundlag for forsørgelseskontrakterne, og jeg mener heller ikke,